U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci stěžovatelky **G. B.,** za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2005, č. j. 36 Az 85/2005 - 14,

t a k t o:

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 31. 8. 2005, č. j. 36 Az 85/2005 - 14 odmítl podání stěžovatelky ze dne 15. 6. 2005 proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 31. 5. 2005, č. j. OAM-572/VL-07-ZA09-2005, jímž stěžovatelce nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů a současně rozhodl, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 citovaného zákona. V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že odmítl podání stěžovatelky z toho důvodu, že ačkoliv byla soudem vyzvána k odstranění vad podání, jež neobsahovalo základní náležitosti žaloby a současně byla poučena o následcích nevyhovění ve stanovené lhůtě, tyto vady neodstranila.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost ze dne 27. 10. 2005 z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a domáhala se aby bylo toto usnesení krajského soudu zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle ustanovení § 106 odst. 2, první věty s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 věta prvá s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.

Z obsahu spisu vyplývá, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovatelce doručováno na adresu Pobytové středisko Z. u B., kde byla podle databáze Ministerstva vnitra

hlášena k pobytu. Jelikož však nebyla zastižena, byla zásilka uložena dne 22. 9. 2005 a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla s poučením o důsledcích nevyzvednutí. Stěžovatelka si však usnesení nevyzvedla ani do 10 dnů od uložení, a proto je nutno považovat poslední den lhůty za den doručení, i když se adresátka o uložení nedozvěděla (§ 50c odst. 4 o. s. ř.). Za těchto okolností bylo podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. doručeno napadené usnesení krajského soudu stěžovatelce v pondělí dne 3. 10. 2005. Se zřetelem k tomuto datu pak posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti proti tomuto usnesení bylo pondělí 17. 10. 2005.

Jelikož stěžovatelka podala kasační stížnost k poštovní přepravě až dne 27. 10. 2005, stalo se tak po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věty s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto z uvedených důvodů kasační stížnost stěžovatelky odmítl jako opožděně podanou (§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu